

25. března 2020

Slavnost Zvěstování Páně

1. čtení – Iz 7,10-14

Hle, panna počne.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin promluvil k Achazovi (skrže proroka Izaiáše): „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“ Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“ Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je 'Bůh s námi').“

Mezizpěv – Žl 40,7-8a.8b-9.10.11

Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

V obětních darech si nelibuješ,
zato jsi mi otevřel uši.
Celopaly a smírné oběti nežádáš,
tehdy jsem řekl: „Hle, přicházím.

Ve svitku knihy je o mně psáno.
Rád splním tvou vůli, můj Bože,
tvůj zákon je v mém nitru.“

Spravedlnost jsem zvěstoval ve velkém shromáždění,
svým rtům jsem nebránil, ty to víš, Hospodine!

Nenechal jsem si pro sebe tvou spravedlnost,
o tvé věrnosti a pomoci jsem mluvil,
nezatajil jsem tvou lásku
a tvou věrnost před velkým shromážděním.

2. čtení – Žid 10,4-10

Abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.

Čtení z listu Židům.

Krev býků a kozlů nemůže hříchy odstranit. A tak (Kristus), když přicházel na svět, řekl: `Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl záliby. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.' Po prvních slovech: `dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu' – a přece to (všechno) se obětuje podle Zákona – hned dodává: `Tady jsem, abych plnil tvou vůli.' To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto `vůli' jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Zpěv před evangeliem – Jan 1,14

(Aleluja.) Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu.
(Aleluja.)

Evangelium – Lk 1,26-38

Počneš a porodíš syna.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

26. března 2020

Čtvrtek po 4. neděli postní

1. čtení – Ex 32,7-14

Slituj se nad svým lidem, jemuž hrozí zkáza.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země.“ Hospodin řekl dále Mojžíšovi: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ.“ Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Proč mají říkat Egyptané: Do zkázy je vyvedl, aby je povraždil v horách, aby je vyhubil z povrchu země. Upust' od svého planoucího hněvu, slituj se nad svým lidem, jemuž hrozí zkáza. Rozpomeň se na Abraháma, Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, a zdědí ji navěky.“ A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

Mezizpěv – Žl 106,19-20.21-22.23

Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.

Zhotovili si tele u Chorebu
a klaněli se modle ulité z kovu.
Zaměnili tak svoji Slávu
za sochu býka, který požírá trávu.

Zapomněli na Boha, který je zachránil,
který v Egyptě vykonal divy,
zázraky v Chámově zemi,
úžasné skutky u Rudého moře.

Rozhodl se, že je zničí,
kdyby se Mojžíš, jeho vyvolený, u něho nepřimlouval,
aby odvrátil jeho hněv, jímž je chtěl zhubit.

Zpěv před evangeliem – srov. Jan 3,16

Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna; každý, kdo v něho věří, má věčný život.

Evangelium – Jan 5,31-47

Vaším žalobcem je Mojžíš, na kterého vy spoléháte.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl židům: „Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není právoplatné. Někdo jiný je to, kdo svědčí o mně, a vím, že svědectví, které o mně vydává, je právoplatné. Vy jste poslali k Janovi a on vydal svědectví pravdě. Já však nepřijímám svědectví od člověka, ale toto říkám, abyste byli spaseni. Jan byl lampa hořící a svítící, a vám se zachtělo jen na chvíli radovat se z jejího světla. Já však mám svědectví větší než Janovo: totiž skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Právě ty skutky, které konám, svědčí pro mne, že mě Otec poslal. A sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví. Nikdy jste neslyšeli jeho hlas, nikdy jste neviděli jeho tvář a jeho slovo ve vás nezůstává, protože nevěříte tomu, koho on poslal. Zkoumáte Písma, protože vy myslíte, že v nich máte věčný život - a právě Písma svědčí o mně; ale nechcete přijít ke mně, abyste měli život. Slávu od lidí nepřijímám. Ale vás znám: nemáte v sobě Boží lásku. Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Přijde-li jiný ve vlastním jménu, toho přijmete. Jak vy můžete uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale nehledáte slávu jen od samého Boha? Nemyslete si, že já na vás budu u Otce žalovat. Vaším žalobcem je Mojžíš, na kterého vy spoléháte. Kdybyste totiž věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. Nevěříte-li však tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?“

27. března 2020

Pátek po 4. neděli postní

1. čtení – Mdr 2,1a.12-22

Odsudme ho k hanebné smrti.

Čtení z knihy Moudrosti.

Bezbožní, kteří smýšlejí zvráceně, praví toto: „Číhejme na spravedlivého, je nám k ničemu a staví se proti našim skutkům, vytýká nám přestoupení zákona, předhazuje nám provinění proti mravům. Chlubí se, že zná Boha, nazývá se dítětem Páně. Je výčitkou našemu smýšlení, i dívat se na něho je k nesnesení. Vždyť jeho život se nepodobá jiným, jeho chování je přemrštěné! Za zpotvořené nás považuje, styku s námi se vyhýbá jak nečistotě, blahoslaví konec spravedlivých a chlubí se, že má za otce Boha. Podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí. Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkoušejme ho soužením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsudme ho k hanebné smrti, zda najde ochranu, jak říká.“ Tak smýšlejí, ale klamou se, protože je oslepila jejich zloba, neznají Boží tajemství, nedoufají v odměnu zbožnosti a nevěří v odplatu čistých duší.

Mezizpěv – Žl 34,17-18.19-20.21+23

Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce.

Hospodinův hněv stíhá ty, kdo páchají zlo,
aby vyhladil ze země vzpomínku na ně.
Spravedliví volali, a Hospodin slyšel,
vysvobodil je z každé jejich tísně.

Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce,
na duchu zlomené zachraňuje.
Spravedlivý mívá mnoho soužení,
Hospodin však ho ze všech vyprostí.

Chrání všechny jeho kosti,
ani jedna z nich nebude zlomena.
Hospodin zachraňuje duše svých služebníků,
nebudou pykat, kdo se k němu utíkají.

Zpěv před evangeliem – Mt 4,4b

Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.

Evangelium – Jan 7,1-2.10.25-30

Byli by ho rádi zatkli, ale ještě nepřišla jeho hodina.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš chodil po Galileji; po Judsku totiž chodit nechtěl, protože mu židé ukládali o život. Blížily se židovské svátky stánků. Když jeho příbuzní odešli na svátky, odebral se tam i on - ne veřejně, ale potajmu. Někteří lidé z Jeruzaléma se ptali: „Není to ten, kterého chtějí zabít? A hle: mluví veřejně a nic mu neříkají. Snad nepřišli přední muži skutečně k přesvědčení, že je to Mesiáš? Jenomže o tomhle víme, odkud je. Ale až přijde Mesiáš, nebude nikdo vědět, odkud je.“ Proto Ježíš, jak učil v chrámě, hlasitě zvolal: „Ano, znáte mě a víte, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý. Vy ho neznáte. Já ho znám, protože jsem od něho a on mě poslal.“ Tu by ho byli rádi zatkli, ale nikdo na něho nevztáhl ruku, protože ještě nepřišla jeho hodina.

28. března 2020

Sobota po 4. neděli postní

1. čtení – Jer 11,18-20

Byl jsem jako krotký beránek, kterého vedou na porážku.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Hospodin mě o tom poučil, a já jsem to poznal; tehdy jsem viděl jejich zlé skutky. Byl jsem jako krotký beránek, kterého vedou na porážku. Ani potuchy jsem neměl, že mi strojí úklady: „Zničme strom i s jeho mízou, vytněme ho ze země živých, ať není památky po jeho jméně!“ Hospodine zástupů, spravedlivý soudce, který zkoumáš srdce i ledví, kéž vidím tvoji pomstu nad nimi, neboť tobě svěřuji svou při.

Mezizpěv – Žl 7,2-3.9bc-10.11-12

Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám.

Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám,
zachraň mě přede všemi, kdo mě pronásledují, a vysvobod' mě;
ať žádný z nich neuchvátí mou duši jako lev,
který ji trhá, aniž ji může kdo vyrvat.

Zjednej mi právo, Hospodine, vždyť jsem spravedlivý
a není na mně viny.

Ať přestane ničemnost bezbožníků, podepři spravedlivého
ty, který zkoumáš srdce i ledví, spravedlivý Bože!

Bůh je můj štít,
on uchrání lidi upřímného srdce!
Bůh je soudce spravedlivý,
Bůh dává výstrahy ustavičně.

Zpěv před evangeliem – srov. Lk 8,15

Blahoslavení, kteří slovo Páně uchovávají v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí užitek.

Evangelium – Jan 7,40-53

Copak přijde Mesiáš z Galileje?

Slova svatého evangelia podle Jana.

Když někteří ze zástupu slyšeli Ježíšova slova, říkali: „To je skutečně ten Prorok!“ Druzí zase: „To je Mesiáš!“ Ale jiní namítali: „Copak přijde Mesiáš z Galileje? Neříká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davidova a z vesnice Betléma, odkud David pocházel?“ Proto kvůli němu došlo v zástupu k roztržce. Někteří z nich ho chtěli zatknout, ale nikdo na něho nevztáhl ruku. Služebníci (velerady) se vrátili k velekněžím a farizeům a ti se jich zeptali: „Proč jste ho nepřivedli?“ Služebníci odpověděli: „Žádný člověk nikdy tak nemluvil.“ Farizeové jim na to řekli: „I vy jste se nechali svést? Uvěřil v něho někdo z předních mužů nebo z farizeů? Leda jen tahle luza, která nezná Zákon - kletba na ně!“ Jeden z nich, Nikodém, ten, který už dříve přišel za Ježíšem, jim namítl: „Odsoudí náš Zákon někoho, dokud ho nevyslechne a nezjistí, co dělá?“ Odpověděli mu: „Nejsi ty také z Galileje? Zkoumej a uvidíš, že z Galileje prorok nepovstane.“ A každý se vrátil domů.

29. března 2020

5. neděle postní

1. čtení – Ez 37,12-14

Vdechnu vám svého ducha a ožijete.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídlím vás ve vaší zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví Hospodin.

Mezizpěv – Žl 130,1-2.3-4.5-6a.6b-8

U Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupení.

Z hlubin volám k tobě, Hospodine,
Pane, vyslyš můj hlas!
Tvůj sluch ať je nakloněn
k mé snažné prosbě!

Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine,
Pane, kdo obstojí?
Ale u tebe je odpuštění,
abychom ti mohli v úctě sloužit.

Doufám v Hospodina,
duše má doufá v jeho slovo,
má duše čeká na Pána
více než strážce na svítání.

Více než strážce na svítání
ať čeká Izrael na Hospodina,
neboť u Hospodina je slitování,
hojné je u něho vykoupení.
On vykoupí Izraele
ze všech jeho provinění.

2. čtení – Řím 8,8-11

Sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobena smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás.

Zpěv před evangeliem – Jan 11,25a.26

Já jsem vzkříšení a život, praví Pán; kdo věří ve mne, neumře na věky.

Evangelium – Jan 11,1-45

Já jsem vzkříšení a život.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí světlo tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili (v žalu) nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie

zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to (Marie) uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhy (plátna) a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.